

SUPER STUDENTI

Andrea Mihaljević

1. Možeš li se ukratko predstaviti? Reci nam nešto o sebi: odakle dolaziš, čime se baviš, u kojem sportu sudjeluješ i koja su tvoja najveća postignuća?

Ja sam Andrea Mihaljević. Dolazim iz Livna. Imam 21 godinu i studentica sam 2. godine Geodetskog fakulteta u Zagrebu. Pored toga, profesionalno se bavim odbojkom koju treniram od svoje 7. godine. Prošla sam sve reprezentativne uzraste, a trenutno nastupam za seniorsku Hrvatsku odbojkašku reprezentaciju. Od svoje 15. godine sve do ove sezone nastupala sam za HAOK Mladost Zagreb. Iduću sezonu igrat ću za Grčki AO Thiras na Santoriniju. Počela sam trenirati u livanjskom Troglavu, a s 15 godina preselila sam u Zagreb. S odbojkaškom ekipom „Mladost“ sam osvojila dosta natjecanja, ali izdvojila bih duplu krunu (prvenstvo i kup) ove i prethodne sezone kao i nagrade za najbolju igračicu kupa u obje sezone.

2. Kada i kako si otkrila svoju ljubav prema odbojci? Što te privuklo baš tom sportu i jesи li se prije bavila nekim drugim sportovima?

U početku nisam osjećala baš neku posebnu povezanost s odbojkom, što je pretpostavljam normalno za dijete od 7-8 godina. Zato sam se bavila raznim sportovima paralelno s odbojkom dok sam bila u osnovnoj školi i kada god bih počela nešto drugo trenirati, shvatila bih kako se ništa ne može usporediti s odbojkom.

3. Kako uspijevaš balansirati između studija i sportskih obaveza? Koje izazove susrećeš?

Što se tiče našeg fakulteta, znam da se nisu susreli sa sličnom situacijom prije i upravo zbog toga sam se već unaprijed pripremila na razne poteškoće, međutim, upravo suprotno, nikada mi nitko nije pravio probleme. S fakul-

tetom imam potpisani sportski ugovor koji mi omogućuje pomicanje termina pisanja kolokvija i ispita, ali ne i dodatne izostanke, tako da se trudim izostati samo u slučaju bitne utakmice i treninga pred tim utakmicama. Mislim da su to jedini posebni uvjeti nad ostalima, ali na kraju svi pišemo iste ispite. Kolege s kojima se družim i privatno se često znaju našaliti „Ma da lako tebi, samo ćeš pomaknuti datum pisanja.“ Znam da je to sve u šali, tako da ne uzimam to k srcu. Možda kad pročitaju ovo kažu da se zapravo ne šale, vidjet ćemo...

Već drugu godinu za redom odlazim na pripreme reprezentacije početkom petog mjeseca i propuštam skoro dva mjeseca predavanja. Taj peti i šesti mjesec bih izdvojila kao najteže razdoblje u obje godine studiranja. Uz dva treninga na dan i utakmice koje su osim vikendom znale biti i preko tjedna, jako je teško postići da fakultet ne pati, ali uz dobru organizaciju mogu reći da sam to uspjela i da ne zaostajem za svojim kolegama. Jako sam zahvalna da je tako. Mislim da je moja situacija motivirala i neke mlađe djevojke koje se bave odbojkom da upišu naš fakultet.

4. Kako se tvoji prijatelji odnose prema tebi kao sportašu? Dolaze li često na tvoje utakmice i pronađaziš li dovoljno vremena za obitelj i prijatelje?

S vimoj najbolji prijatelji kao i obitelj žive u Livnu ili studiraju u Splitu. Nažalost nemam priliku često vidjeti ih na tribinama, ali kada god igramo u Splitu svi dolaze i to su mi najdraže utakmice.

Već svi planiraju putovanje na Santorini gdje ću igrati sljedeće sezone, nadam se da je to zbog mene, a ne radi Santorinija. Također bih izdvojila svoje prijatelje s fakulteta koji su često znali doći na utakmice. Jednom su čak napravili transparent. Imam dovoljno vremena za prijatelje

i obitelj, to mi je pored svega ipak prioritet.

5. Tko ti je najveći uzor, a tko najveća podrška?

Najveći uzor u sportu mi je Tijana Bošković, a u životu nemam uzor, želim biti unikatna. Najveća podrška su mi obitelj, prijatelji i dečko. Najbolje me znaju, najbolje znaju kako reagiram u kojoj situaciji i uvijek znam kome od njih se obratiti u određenoj situaciji i tko će u tom trenu najbolje znati što reći.

6. Uz pobijedene utakmice i osvojena natjecanja, zna se dogoditi i poneki poraz. Kako ga prihvaćaš?

Jako teško prihvaćam poraz, pogotovo ako znam da ekipa nije bolja od nas. Radim na tome i mislim da mi ide sve bolje i bolje. Na kraju krajeva poraz je dio sporta i treba se naučiti nositi s tim i iz svakog poraza naučiti nešto. Utjehu tražim u razgovorima s najboljim prijateljicama koje ne znaju ništa o odbojci pa mi one uvijek une- su pozitivu jer skrenemo s

teme odbojke i tako brzo zaboravim na poraz.

7. Koji broj nosiš na dresu u klubu, a koji u reprezentaciji? Ima li to posebno značenje za tebe?

Još kada sam igrala u Livnu s 13 godina, nismo imali dresove za sve uzraste nego su nama mlađima stariji posuđivali. Ja sam uzela dres s brojem 5 od cure koja mi je u tom trenutku bila najdraža u ekipi i od tada uvijek nastojim biti broj 5 i u klubu i u reprezentaciji.

8. Sjećaš li se trenutka kada si pozvana u reprezentaciju? Možeš li ga prepričati?

Seniorska reprezentacija je puno posebnija od juniorske ili kadetske, a dosta sportaša završi svoju karijeru nakon juniorske razine. Spomenula bih prvi poziv upravo u seniorsku reprezentaciju. Sjećam se da sam dan prije dogovorila putovanje u Istanbul sa sestrom i sve je bilo spremno, međutim, idući dan dobila sam poziv od reprezentacije da dođem na okupljanje. Moja prva reakcija je bila da sam počela plakati, a mama me tješila da mogu ići u Istanbul kad god poželim.

Evo tri godine poslije još nisam otisla... Sad kad se toga sjetim smiješno mi je naravno i čim sam se priključila treninzima u ljeto 2021. zaboravila sam i na Istanbul i na sve ostalo. Od tad nikad nisam imala dovoljno vremena da posjetim

Istanbul tako da mama ipak nije bila u pravu.

9. Kakav je osjećaj predstavljati svoju zemlju? Jesi li se ikada nadala da ćeš baš ti nositi kockasti dres sa svojim imenom na leđima?

To je uvijek poseban osjećaj, mislim da se svaki sportaš tome nada i tome teži, barem bi trebao po mom mišljenju. Nadala sam se uvijek ali kada se to prvi put dogodilo nisam mogla ni zamisliti koliko je to poseban osjećaj i koliko ću zbog toga još više zavoljeti odbojku.

10. Možeš li podijeliti neki poseban trenutak s utakmice, natjecanja ili treninga koji ti je ostao u sjećanju?

Puno je posebnih trenutaka i teško je nešto izdvojiti, ali ako baš moram izdvojila bih igranje Lige nacija u Japanu, Brazilu i Tajlandu s reprezentacijom prošlog ljeta. Hrvatska je tad prvi put u povijesti igrala to natjecanje i ja sam imala priliku biti dio baš te generacije. Mislim da će mi to uvijek ostati u posebnom sjećanju.

Također trenutak koji ne mogu zaboraviti je finale prvenstva s Mladost i ove sezone, igralo se na tri pobijedene utakmice i vodile smo 2:1 u utakmicama. Tokom četvrte utakmici gubile smo 2:0 u setovima i uspjele pobijediti 3:2, a ja sam napravila posljednji poen, to je bio neopisiv trenutak.

Autor: Tea Kockarević

Toni Vučković

1. Reci nam nekoliko riječi o sebi. Tko si, odakle dolaziš, kojim se sportom baviš, gdje treniraš i koji su tvoji najveći uspjesi?

Moje ime je Toni Vučković i dolazim iz Poljica, malog mjesta pokraj Zadra. Trenutno sam upisan na prvu godinu diplomskog studija, usmjerenje geodezija. Već 7 godina intenzivno se bavim futsalom, a neka od istaknutijih postignuća su: dva puta prvak Hrvatske s Futsal Dinamom, osvojen hrvatski Superkup, dva puta sveučilišni prvak Hrvatske sa Sveučilištem u Zagrebu te nedavno osvojeno sveučilišno svjetsko prvenstvo održano u Kini.

2. Jesi li ikada bio neodlučan između futsala i velikog nogometa? Kako je započela tvoja ljubav prema futsalu?

Naravno kao većina djece krenuo sam sigranjem velikog nogometa, ali jednostavno kroz igranje ljetnih malonogometnih turnira postajao sam bliži futsalu. Uživao sam svaku večer igrajući s ekipom tako da mi je izbor između ta dva sporta bio vrlo jednostavan. Dokazom na faks 2019. godine prihvatio sam poziv sadašnjeg kluba MNK Futsal Dinama. To se nakon već 5 godina pokazalo kao pravi potez.

Svjetski prvaci u Kini

Pobjeda protiv Brazila u finalu svjetskog prvenstva

3. Kako uspijevaš uskladiti studij, treninge i natjecanja? Koji su najveći izazovi s kojima se suočavaš?

U početku vrlo je teško bilo kombinirati sve fakultetske i klupske obaveze, ali s vremenom i dobrom organizacijom na sve se navikneš. Puno ljudi ne zna, ali futsal je vrlo profesionalan sport gdje imamo treninge svaki dan a većinom i dva puta dnevno. Uz treninge tu su svaki vikend i utakmice. Te utakmice su po cijeloj Hrvatskoj i kad idemo na gostovanja to najčešće uzme dva dana gdje sam maksimalno fokusiran na utakmicu.

Kako bih mogao sve iskombinirati tijekom godine sam se fokusirao na skupljanje potpisa iz svih predmeta kako bih tijekom ljetne pauze od treninga mogao učiti i spremiti sve ispite. Sa svim profesorima na fakultetu imam odličan odnos. Iako sam kategorizirani sportaš na temelju mojih uspjeha u sportu, nikad nisam tražio od fakulteta nekakve povlastice ili posebne uvjete. Možda sam mogao, ali sve sam stizao odraditi u roku tako da mi za sada to nije bilo potrebno.

4. Kako tvoji prijatelji, obitelj i kolege s fakulteta reagiraju na tvoje sportske obaveze? Imaš li njihovu podršku?

Obitelj i prijatelji su mi najveća podrška. Tijekom prve i druge godine fakulteta imao sam primjedbe prijatelja kako slabo izlazim s njima van zbog treninga i ostalih obaveza, ali to je sve bilo kroz šalu. Tijekom vremena i oni su navikli da nemam baš slobodnog vremena.

Većina mojih prijatelja su rekreativni sportaši tako da svi vole pogledati i pratiti moje utakmice. Nekada i dođu na utakmicu, ali kako je sve dostupno sada na televiziji i internetu, lakše im je ostati gledati od doma. Vremena nemam baš puno pogotovo za odlaske kući u Zadar. Kući idem tijekom godine samo za Božić i Uskrs po par dana što se mojima u obitelji ne sviđa, ali znam da radim ono što me veseli pa razumiju.

5. Tko ti je najveći uzor, a tko najveća podrška?

Nemam nekog specifičnog uzora, ali divim se svima koji su kao studenti uspjeli i uspijevaju biti profesionalni u sportu ili nečemu drugom što također izaziva veliko odricanje. Najveća podrška mi je moja obitelj koji su tu uvijek za mene što god mi treba i zahvalan sam im na tome.

6. Uz pobijedene utakmice i osvojena natjecanja, zna se dogoditi i poneki poraz. Kako ga prihvaćaš?

Kako kažu, porazi su dio života. Nakon poraza sutra je novi dan i novi trening, pokušavamo ispraviti stvari koje smo loše napravili kako bi sljedeći tjedan pobijedili. Izvučemo neku lekciju iz njih i probamo je preokrenuti u našu korist. Utakmice su svaki vikend, nekad čak i preko tjedna tako da nema puno vremena za traženje utjehe i tugovanja. Više tugujem kad me nakon poraza u stanu čeka još nenapravljeni projekt iz nekog kolegija.

Prvak Hrvatske s Futsal Dinamom

7. Pamtite li neki poseban trenutak s utakmice, natjecanja ili treninga? Možete li ga podijeliti s nama?

Tijekom godina imao sam puno lijepih trenutaka koje mi je sport pružio. Puno je tu priča, ali jednostavno moram izdvojiti igranje finalnih utakmica prvenstva Hrvatske u prepunom Draženovom domu kada za vas navija 5, 6, 7 tisuća ljudi. Neopisiv osjećaj. Također, tu je i osvajanje svjetskog prvenstva gdje smo u finalu pobijedili veliki Brazil.

8. Možeš li nam prenijeti kakva je atmosfera na utakmicama Dinama, pogotovo kad ste osvojili titulu prvaka Hrvatske?

Dva, dvije godine zaredom MNKFutsal Dinamo je bio prvak Hrvatske. Jako je teško tu atmosferu s Dinamovih utakmica prenijeti na papir. To se mora doživjeti. Odavno je futsal preuzeo ulogu najpopularnijeg dvoranskog sporta u Hrvatskoj te mislim da baš futsal Dinamo ima veliku ulogu u tome. Pune dvorane i navijanje tijekom cijele utakmice nešto su nevjerojatno što ti daje veliki vjetar u leđa na utakmici.

Naslov prvaka Hrvatske s Futsal Dinamom 2023/2024.

Prvaci Hrvatske u prepunoj Ciboni 2022./2023.

9. Kako je bilo predstavljati Sveučilište i osvojiti svjetsko prvenstvo? Kakav je osjećaj biti „zlatni dečko“?

Predstavljati Sveučilište velika je čast. Pogotovo kad znaš da je Zagrebačko sveučilište među najstarijima i najuspješnijim Europskim sveučilištima. Još nisam svjestan da sam svjetski prvak. Na početku prije samog odlaska bio sam skeptičan većinom zbog termina odigravanja prvenstva koji se dosta poklapao s prvim i drugim rokovima ispita na fakultetu. Ali takva šansa ne pruža se svaki dan pa nisam puno razmišljao. Cijelo putovanje i boravak u Kini obilježila je odlična ekipa i zafrkancija, svi smo bili jedni uz druge i to nas je vodilo do pobjede protiv favoriziranih ekipa Portugala, Ukrajine i na kraju Brazila. Znali smo da imamo ono nešto i to smo pokazali na terenu. Svremenom ćemo vjerojatno shvatiti što smo zapravo napravili jer biti najbolji na svijetu u nečemu, složit ćete se sa mnom, nije baš lako.

Autor: Tea Kockarević

Matea Tomić

1. Za početak, molimo te da se predstaviš našim čitateljima.

Matea Tomić, rođena 18. srpnja 1996. u Mostaru. Krvna grupa B+, omiljena boja plava. Nakon završene Gimnazije fra Dominika Mandića u Širokom Brijegu, upisala sam Geodetski fakultet 2015. godine, na kojem sam diplomirala u rujnu 2020. Nakon toga, u siječnju 2021. godine, odlazim na poslijediplomski studij geomatike na the Norwegian University of Life Sciences (NMBU).

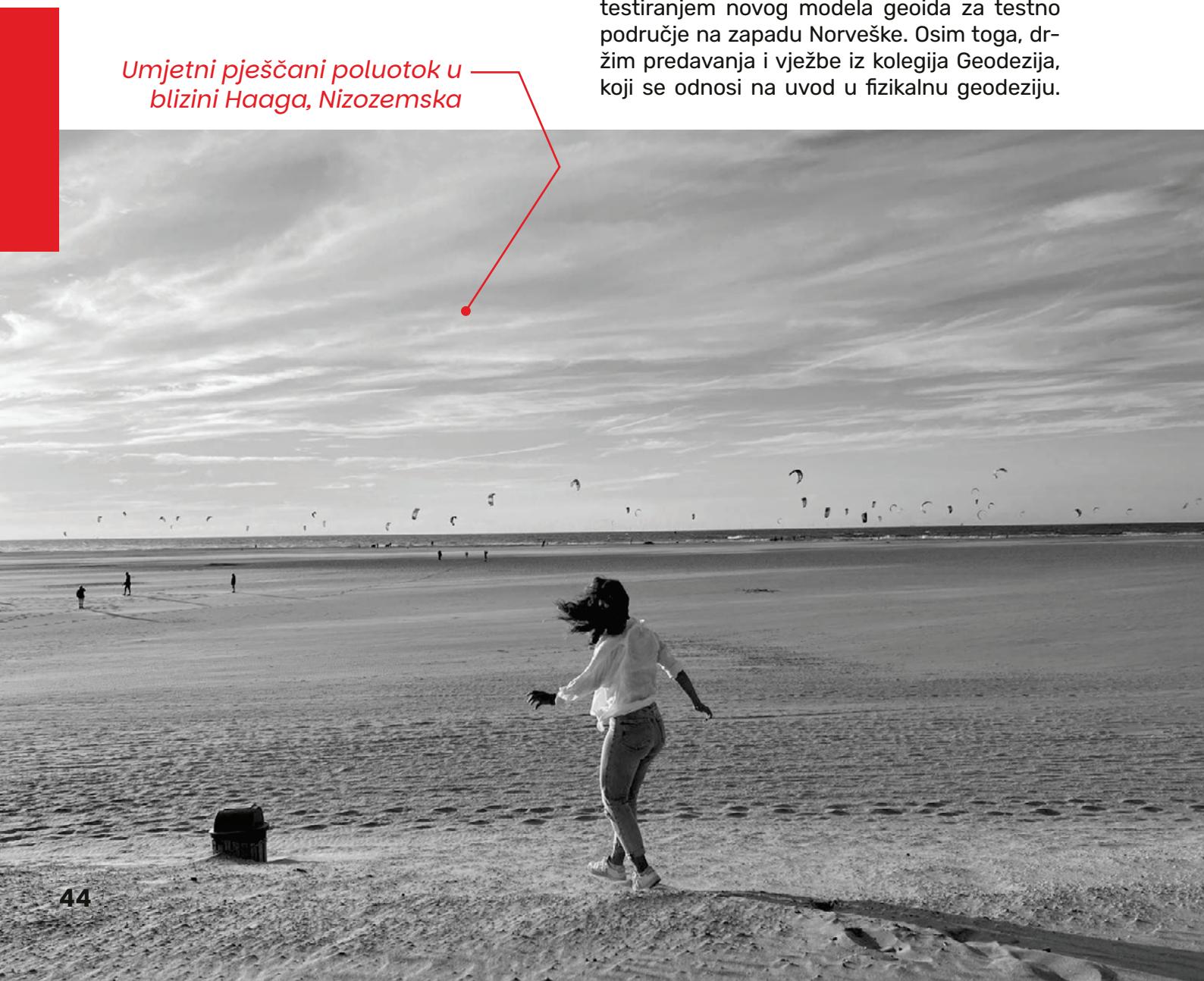
2. Zašto si se odlučila na život i rad u inozemstvu?

Idea za preseljenjem u inozemstvo se rodila za vrijeme diplomskog studija, možda najviše zato što sam osoba koja voli nove izazove. To je ujedno i razlog zašto sam odlučila proširiti svoje znanje upisivanjem doktorata.

3. Koje je područje tvog istraživanja i čime se baviš u doktoratu?

Tema mog doktorskog rada vezana je uz uspostavu jedinstvenog visinskog sustava. Tradicionalno se visine i dubine mjeru u odnosu na dvije različite plohe (visine – geoid, dubine – hidrografska nula) te je njihovu razliku moguće točno odrediti jedino na mareografima, što uvelike otežava mnoge znanstvene i inženjerske poslove u priobalju. Uspostava jedinstvenog visinskog sustava podrazumijeva da se obje veličine (visina i dubina) izražavaju u odnosu na jednu referentnu plohu (elipsoid), odnosno da umjesto dvije nule za izvođenje mjerjenja imamo samo jednu. Međutim, ovo je samo krajnji proizvod moj doktorskog rada. U ranijoj fazi sam se bavila proučavanjem dinamike mora primjenom radarske satelitske altimetrije te izradom različitih modela iz altimetrije. Trenutno se bavim testiranjem novog modela geoida za testno područje na zapadu Norveške. Osim toga, držim predavanja i vježbe iz kolegija Geodezija, koji se odnosi na uvod u fizikalnu geodeziju.

Umjetni pješčani poluotok u blizini Haaga, Nizozemska

4. Jesi li sudjelovala na nekim znanstvenim konferencijama, edukacijskim i sl.?

Da, sudjelovala sam na generalnoj skupštini European Geosciences Union (EGU) u Beču (svibanj 2022. godine), ljetnoj školi posvećenoj praćenju promjene razine mora organiziranoj od strane Tehničkog sveučilišta u Delftu (rujan 2022. godine), generalnoj skupštini Nordijske geodetske komisije (Nordic Geodetic Comission – NKG) u Kopenhagenu (rujan 2022. godine), radionici iz satelitske altimetrije organiziranoj od strane Europske svemirske agencije (veljača 2023. godine), ljetnoj školi o gravimetriji na DTU Space (lipanj 2023.) te sastanku Ocean Surface Topography Science Team (OSTST) u Puerto Ricu (SAD) u studenom 2023.

5. Misliš li da te GEOF dobro pripremio za sve izazove koji su te dočekali? Gdje vidiš prostor za poboljšanje?

Ida i ne. Dosta stvari naučenih na GEOF-u su mi definitivno (bile) korisne, međutim radom na NMBU i tijekom boravka na Tehničkom sveučilištu u Danskoj (DTU) sam dobila dojam da stvari koje učimo nisu bas u koraku s vremenom u kojem živimo. Tu definitivno ima prostora za napredak, pogotovo uvezši u obzir kvalitetu i temeljitost nastavnog osoblja fakulteta.

6. Što ti najviše fali gore i koliko često dolaziš doma?

Osim obitelji i prijatelja, koje vidam najmanje dva puta godišnje, najviše mi fali čokolino i Bananko bananice.

7. Koliko je njihov način života drugačiji od našeg? Što te iznenadilo? Kako si se privikla na hladnoću?

Skreno govoreći, razlike nisu toliko drastične. Činjenica je da je njihov balans između poslovnog i privatnog života puno bolji i da oni svemu u životu pristupaju vrlo opušteno. To je u nekim situacijama odlično, ali ponekad zna biti i frustrirajuće, pogotovo u poslovnom svijetu gdje se stvari dosta znaju odugovlačiti. Što se tiče hladnoće, na nju sam se privikla dosta brzo. Veći mi je problem manjak sunca od kraja listopada do početka travnja.

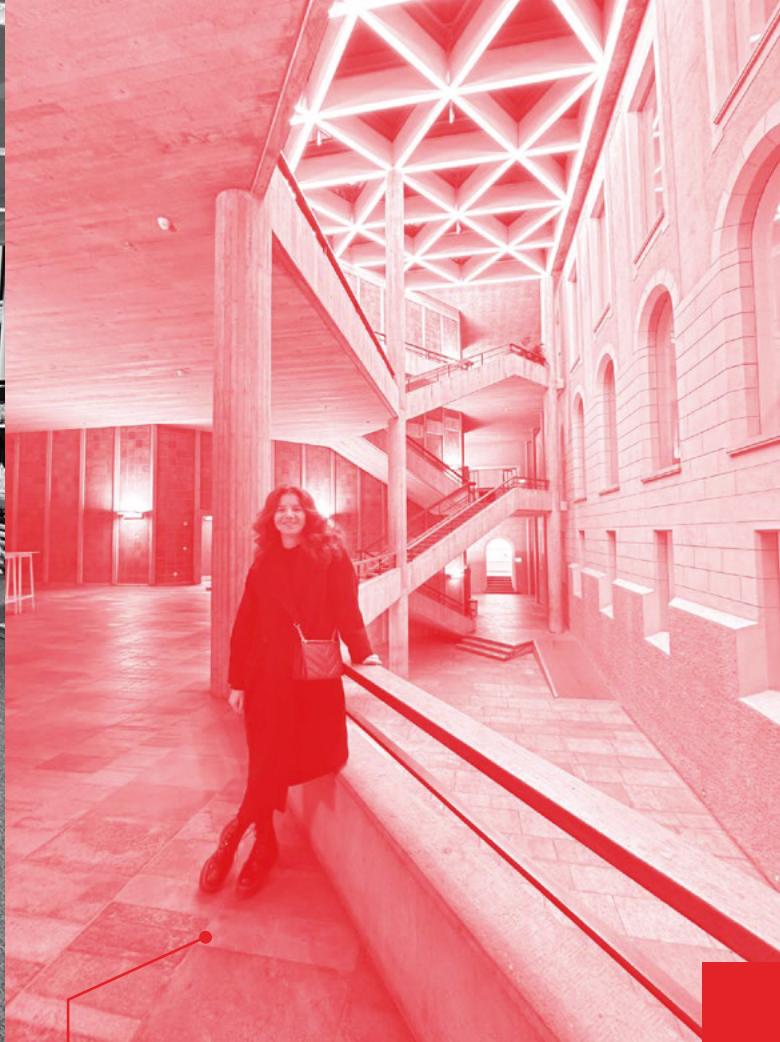
8. Što radiš kada nisi na faksu i kada ne radiš?

Druženja, čitanje, odlasci u prirodu. U prosjeku jednom mjesечно otputujem negdje, što posebno dobro dođe u zimskom periodu.

*Tre Cime di Lavaredo,
Dolomiti, Italija*

9. Jesi li posjetila još neki dio osim Norveške?

U zadnje tri godine sam posjetila preko 10 država. Također sam imala sreću da u sklopu svog doktorata dobijem priliku za studijske boravke u Danskoj (DTU Space, šest mjeseci) i Njemačkoj (Bavarska akademija znanosti i umjetnosti, tri mjeseca), što mi je omogućilo da dobijem bolji uvid u način života i rada i u drugim državama osim Norveške.

10. Možeš li zamisliti život i rad u Norveškoj?

Da. Planiram ostati tu još neko vrijeme.

11. Što možeš izdvojiti kao najzanimljiviji dio tvog boravka van zemlje?

Definitivno upoznavanje novih ljudi!

12. Što bi poručila studentima na GEOF-u?

Odlazak u nepoznato je najbolji način da upoznate sebe i natjerate se da izadete iz svoje udobne zone. Izazovno, ali istovremeno i prekrasno iskustvo koje će vam zasigurno proširiti vidike.

Hvala ti na vremenu kojeg si izdvojila za ovaj intervju. Želimo ti sreću u završnoj fazi izrade doktorskog rada te sve najbolje u budućem životu i radu!

Autor: Blaženka Bukač

Dr. sc. Antonio Tupek dobitnik je druge nagrade CLGE Young Surveyors' Contest 2024

Dr. sc. Antonio Tupek dobitnik je druge nagrade 12. izdanja međunarodnog natjecanja Young Surveyors' Contest 2024 Europskog vijeća geodeta (engl. Council of European Geodetic Surveyors – CLGE) u kategoriji doktorskih istraživanja, na koje se prijavio svojim doktorskim radom i istraživanjem pod naslovom „Development of an Absolute GNSS Antenna Field Calibration System“.

Natjecanje je prijavljeno 30 radova iz 16 zemalja, a prezentacije su održane online 3. rujna 2024. pred međunarodnim znanstveno-stručnim povjerenstvom. Svečana dodjela nagrada održana je 25. rujna na međunarodnom sajmu INTERGEO u Stuttgartu, gdje su dobitnici predstavili svoja istraživanja pred mnogobrojnom publikom.

Čestitamo dr. sc. Antoniju Tupeku na iznimno vrijednom međunarodnom priznanju.

Autor: prof. dr. sc. Mladen Zrinjski

Studenti dobitnici Rektorove nagrade od zadnje objave Ekscentra:

A kategorija: Nagrada za individualni znanstveni i umjetnički rad

Antonio Gojak i Josipa Humski - Interaktivna kartografska vizualizacija starosne strukture zgrada u Zagrebu (ak. god. 2023./2024.)

A kategorija: Nagrada za individualni znanstveni i umjetnički rad

Karlo Stipetić - Određivanje 3D pomaka stupova i deformacijska analiza kalibracijske baze Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (ak. god. 2023./2024.)

E kategorija: Nagrada za posebne natjecateljske uspjehe pojedinaca ili timova

Toni Vučković - Studenti sportaši Sveučilišta u Zagrebu - osvajači zlatnih medalja na svjetskim i europskim sveučilišnim natjecanjima (ak. god. 2023./2024.)

B kategorija: Nagrada za timski znanstveni i umjetnički rad

Luka Družetić, Karlo Zaplatić i Dino Žigulić - Razvoj metodologije za određivanje optimalne lokacije za izradu vjetroelektrana (ak. god. 2021./2022.)

